

ಕಲಾಭವನದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ (1919) ಕೊಡಿಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಅದು ಮೊದಲ ಆಧುನಿಕ ಭಾರತೀಯ ಕಲಾಶಾಲೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು ಈಗ ಇತಿಹಾಸ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಣಿಸಂದಾಯದ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಲಾಭವನದ ಶಿಕ್ಷಕ ನಂದಲಾಲ ಬೋಜ್ ಅವರು 1930ರ ದಶಕದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅದೇಶದಂತೆ ‘ಹರಪುರ ಭಿಕ್ಷಿಭೇತಗಳು’ ಎಂದು ಇಂದು ಪುಸ್ತಿದ್ವಾಗಿರುವ ಮೂರು ಡಜನ್ ಕ್ರಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಗಾಂಧಿಯನ್ನು ಕುರಿತಾಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಗುಪ್ತಾ ಅವರು ಬರೆದ ‘ಗಾಂಧಿ ಬಿಫೋರ್ ಇಂಡಿಯಾ’ ಮತ್ತು ‘ಇಂಡಿಯಾ ಆಪ್ಸರ್ ಗಾಂಧಿ’, ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಲೇಖಿಸಿ ಸುಮತಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಆಕ್ಸ್‌ಪ್ರೈಸಿದ್ದರು. ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಮ್ಮುಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದಿಸುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಈ ಪ್ರಸ್ತುತಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಕಲೆಯೇ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ರಿಚರ್ಡ್ ಅಟ್ಲೇನ್‌ಬರ್ಲೇ ರೂಪಿಸಿದ ‘ಗಾಂಧಿ’ ಸ್ನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಢರ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ! ಬಿಸ್ಕಲ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಅಥವಾ ರಾಜಾರಾಮ್ ಮೇಹನ್ ರಾಯ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಗ್ನೆಂಡಿನ ಗುಜರಾತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಾಲಿಗಳು ಜಗತ್ವಾದ್ವಿದೆಯಂತೆ. ಕೊನೆಗೆ ಗೆದ್ದಿದ್ದ ಬೆಂಗಾಲಿಗಳೇ ಗಾಂಧಿಜಿಗೂ ಕಲೆಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧದ ಅರ್ಥಮಯತೆಯ ಇತಿಹಾಸದ ಅಗಾಧತೆಯ ಅಷ್ಟರಿ ಮೂಡಿಸುವವನ್ನು ವಿಕ್ರಿಪ್ತವಾಯಾದಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡಕ ಕೆಳಿದರೆ, ಕೋಲು ಮುರಿದರೆ, ಕೊಳೆ ಮೆತ್ತಿದರೆ ಗಾಂಧಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ ಎಂದೂ ಸಿಟ್ಪಾಗಿದ್ದಲ್ಲ. ಇವರ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಬೇಲಿಯ ಅಗ್ಗೆ ವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮೆಟ್ಲೆ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೂ ಇವರ ಶಿಲ್ಪಗಳು ಅಥವಾ ಶಿಲ್ಪಾಭಿಮಾನಿಗಳು ತೊಡರಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಿರುವ ಹಾಲಿವ್ರಡ್ ಸ್ನಿಮಾ ಮಂದಿಯು, ತಮ್ಮ ಸ್ನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನ್ಯಲ್ಲ ಎಡಕ್ಕೆ ವಾಲುವ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಿಂದರೆ ಸಾಕು, ಅವರ ಮನೆ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇರಿಸಿದುತ್ತಾರೆ,

‘ಗಾಂಧಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಜೊತೆಗೆ ‘ಕರ್ಮ’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವವನ್ನು ಪತ್ತಿಮತ್ತೆ ವಸಾಹತ ಕೊಂಡೊಯ್ದರೆ ಈಗ ಅವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಿರುವದು ಗಾಂಧಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು, ಬರವಣಿಗೆ, ನಿಲ್ಲವು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಅತಿಮಾನುಷ ಆದರ್ಥ. ಅಸ್ತ್ರಾತೆಯನ್ನು ಅಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಗಾಧ ಅಪ್ರಿಕಾ ಖಂಡದಿಂದ ಜೇನ್ ಶಾರ್ಪ್ ಅಂತಹ ಅವರಿಕದ ಸಮಾಜ ವಿಚಾರಿಯಿಂದ ವರೆಗೂ ‘ಗಾಂಧಿ’ ಎಂಬುದು ಭಾರತದ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಕೊಡುಗೆ, ಸೊನ್ನೆಯ ನಂತರ.

★ ★ ★

ಇಂತಹ ಗಾಂಧಿ ತಾತನನ್ನು ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿವುಲವಾಗಿ

ಕೆ. ಎಂ. ಆದಿಮೂಲಂ ಅವರ ರೇಖಾಚಿತ್ರ.